

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2012. gada 22. martā *

Direktīva 2001/42/EK — Dažu plānu un programmu ietekmes uz vidi novērtējums — Plānu un programmu, “kas prasīti saskaņā ar normatīviem vai administratīviem aktiem”, jēdziens — Šīs direktīvas piemērojamība zemes izmantošanas plāna pilnīgas vai daļējas atcelšanas procesam

Lieta C-567/10

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Cour constitutionnelle* (Beļģija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2010. gada 25. novembrī un kas Tiesā reģistrēts 2010. gada 3. decembrī, tiesvedībā

Inter-Environnement Bruxelles ASBL ,

Pétitions-Patrimoine ASBL ,

Atelier de Recherche et d'Action Urbaines ASBL

pret

Région de Bruxelles-Capitale .

TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*], tiesneši A. Prehala [*A. Prechal*], L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*], K. Toadere [*C. Toader*] (referente) un E. Jarašūns [*E. Jarašiūnas*],

ģenerālvokāte J. Kokote [*J. Kokott*],

sekretāre R. Šereša [*R. Šereš*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2011. gada 27. oktobra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- *Inter-Environnement Bruxelles ASBL*, *Pétitions-Patrimoine ASBL* un *Atelier de Recherche et d'Action Urbaines ASBL* vārdā – *J. Sambon*, advokāts,
- Beļģijas valdības vārdā – *T. Materne*, pārstāvis, kam palīdz *J. Sautois*, advokāts,
- Čehijas valdības vārdā – *M. Smolek* un *D. Hadroušek*, pārstāvji,
- Apvienotās Karalistes valdības vārdā – *H. Walker*, pārstāve,

* Tiesvedības valoda – franču.

— Eiropas Komisijas vārdā – *P. Oliver* un *A. Marghelis*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2011. gada 17. novembra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 27. jūnija Direktīvas 2001/42/EK par noteiktu plānu un programmu ietekmes uz vidi novērtējumu (OV L 197, 30. lpp.) 2. panta a) punktu.
- 2 Šis lūgums ir iesniegts saistībā ar strīdu starp *Inter-Environnement Bruxelles ASBL*, *Pétitions-Patrimoine ASBL* un *Atelier de Recherche et d'Action Urbaines ASBL*, saskaņā ar Beļģijas tiesībām dibinātām bezpeļņas organizācijām, un *Région de Bruxelles-Capitale* [Galvaspilsētas Briseles reģionu] par prasību atcelt atsevišķas 2009. gada 14. maija rīkojuma, ar ko groza 2004. gada 13. maija rīkojumu par Briseles Teritorijas labiekārtošanas kodeksa [*code bruxellois de l'aménagement du territoire*] apstiprināšanu (2009. gada 27. maija *Moniteur belge*, 38913. lpp., turpmāk tekstā – “2009. gada rīkojums”), normas.

Athilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

Direktīva 2001/42

- 3 Direktīvas 2001/42 mērķi ir secināmi tostarp no šīs direktīvas 1. panta, kurā ir noteikts:

“Šīs direktīvas mērķis ir nodrošināt augstu vides aizsardzības līmeni un veicināt noturīgu attīstību, sekmējot ekoloģisko apsvērumu integrēšanu plānu un programmu sagatavošanas un pieņemšanas procesā, nodrošinot, lai saskaņā ar šo direktīvu veiktu vides novērtējumu tādiem plāniem un programmām, kam var būt būtiska ietekme uz vidi.”

- 4 Plāni un programmas Direktīvas 2001/42 2. panta a) punktā ir definēti šādi:

“Šajā direktīvā:

- a) “plāni un programmas” ir plāni un programmas, tostarp ar Eiropas Kopienas līdzfinansējumu, kā arī visi plānu un programmu grozījumi:
 - kurus sagatavo un/vai pieņem valsts, reģionālā vai vietējā līmenī, vai arī tādi, ko pieņemšanai likumdošanas kārtībā parlamentā vai valdībā sagatavo iestāde, un
 - kas prasīti saskaņā ar normatīviem vai administratīviem aktiem.”

- 5 Direktīvas 2001/42 3. pantā, kurā definēta šīs direktīvas piemērošanas joma, ir paredzēts:

“1. Vides novērtējumu saskaņā ar 4. līdz 9. pantu veic 2. līdz 4. punktā minētajiem plāniem un programmām, kam var būt būtiska ietekme uz vidi.

2. [Neskarot] 3. punktu, vides novērtējumu veic visiem plāniem un programmām:

- a) kas sagatavoti lauksaimniecībā, mežsaimniecībā, zvejniecībā, enerģētikā, rūpniecībā, transportā, atkritumu apsaimniekošanā, ūdens resursu apsaimniekošanā, telekomunikāciju un tūrisma nozarē, pilsētas un lauku plānošanā vai zemes lietošanā un kuros noteikti pamatprincipi turpmākās attīstības saskaņošanai projektiem, kas uzskaitīti I un II pielikumā Direktīvai 85/337/EEK; vai
- b) kuru iespējamās ietekmes dēļ uz vidi noteikta prasība veikt novērtējumu saskaņā ar Direktīvas 92/43/EEK 6. vai 7. pantu.

3. Šā panta 2. punktā minētajiem plāniem un programmām, kurās noteikta nelielu teritoriju izmantošana vietējā līmenī, vai arī 2. punktā minēto plānu un programmu nelieliem grozījumiem vides novērtējums vajadzīgs tikai tad, ja dalībvalstis konstatē, ka tie var būtiski ietekmēt vidi.

4. Dalībvalstis nosaka, vai citi, 2. punktā neminēti plāni un programmas, kuros noteikti pamatprincipi to projektu turpmākās attīstības saskaņošanai, var būtiski ietekmēt vidi.

5. Dalībvalstis nosaka, vai 3. un 4. punktā minētajiem plāniem un programmām var būt būtiska ietekme uz vidi, izvērtējot katru atsevišķi vai pēc plānu vai programmu veida, vai arī izmantojot abas minētās metodes. Šim nolūkam, lai nodrošinātu, ka uz plāniem un programmām, kam var būt būtiska ietekme uz vidi, attiecinā šīs direktīvas prasības, dalībvalstīm jāņem vērā attiecīgie II pielikumā noteiktie kritēriji.

[..]”

6. Saskaņā ar Direktīvas 2001/42 5. panta 1. punktu:

“Ja vides novērtējums jāizdara saskaņā ar 3. panta 1. punktu, sagatavo vides pārskatu, kurā identificē, apraksta un izvērtē attiecīgā plāna vai programmas īstenošanas iespējamo būtisko ietekmi uz vidi, kā arī iespējamās alternatīvas, ņemot vērā plāna vai programmas mērķus un ģeogrāfisko darbības jomu. Šim nolūkam nepieciešamā informācija minēta I pielikumā.”

7. Šīs direktīvas I pielikums, kurā ir paredzēta “5. panta 1. punktā minētā informācija” vides pārskata sagatavošanai, ir formulēts šādi:

“Informācija, kas jāsniedz saskaņā ar 5. panta 1. punktu, ievērojot 5. panta 2. un 3. punkta noteikumus, ir šāda:

[..]

- b) pašreizējā vides stāvokļa attiecīgie aspekti un tā iespējamā attīstība, plānu vai programmu neīstenojot;

[..].”

Valsts tiesības

8. Briseles Teritorijas labiekārtošanas kodeksa, kurā grozījumi izdarīti ar 2009. gada rīkojumu (turpmāk tekstā – “CoBAT”), 13. pantā, kurā ir minētas dažādas plānu kategorijas attiecībā uz *Région de Bruxelles-Capitale*, ir noteikts:

“Régiona attīstību [...] izstrādā un tā teritorijas labiekārtošanu paredz šādos plānos:

- 1. reģionālās attīstības plāns;

2. reģionālais zemes izmantošanas plāns;
 3. pašvaldību attīstības plāni;
 4. īpašs zemes izmantošanas plāns [turpmāk tekstā – “ĪZIP”].”
- ⁹ *CoBAT* 40. pantā par ĪZIP pieņemšanu ir paredzēts:

“Katra reģiona pašvaldība pēc savas iniciatīvas vai termiņā, ko tai nosaka valdība, pieņem [ĪZIP].”

- 10 Attiecībā uz šo plānu atcelšanu *CoBAT* 58. pantā ir paredzēts:

“Pašvaldības padome pēc savas iniciatīvas vai, pamatojoties uz atbilstoši 51. panta noteikumiem iesniegtu pieprasījumu, var pieņemt lēmumu atcelt [ĪZIP] attiecībā uz visu tā platību vai daļu no tās.

Valdība 54. pantā minētos apstākļos un ar motivētu lēmumu var lemt par [ĪZIP] pilnīgu vai daļēju atcelšanu.

Šādā situācijā tā aicina pašvaldības padomi veikt šo atcelšanu saskaņā ar šo sadaļu un nosaka termiņus, kuros pašvaldības padome tai iesniedz apstiprināšanai lēmumu par [ĪZIP] atcelšanu, tā nodošanu sabiedriskai apspriešanai un par pilnīgas dokumentācijas nodošanu, lai apstiprinātu atcelšanas lēmumu atbilstoši 61. pantam.

Ja pašvaldības padome noraida valdības aicinājumu vai neievēro tai noteiktos termiņus, valdība padomes vietā var atcelt [ĪZIP] atbilstoši šajā sadaļā noteiktajam procesam.”

- ¹¹ Turklāt *CoBAT* 59. pantā ir noteikts:

“Pašvaldības padome pieņem lēmuma projektu par [ĪZIP] atcelšanu kopā ar robežu plānu, kas paredzēts daļējas atcelšanas gadījumā, kā arī ar atzinumu, kas pamato, kāpēc [ĪZIP] ir jāatceļ, nevis tikai jāgroza, un to iesniedz sabiedriskai apspriešanai. 58. panta pēdējā daļā paredzētajā gadījumā iepriekš minēto atzinumu sagatavo valdība.

Atceļšanu izsludina gan ar izziņošanu, gan ar paziņojumu *Moniteur belge* un vismaz trijos franču valodas laikrakstos un trijos holandiešu valodas laikrakstos, kuri tiek izplatīti reģionā atbilstoši valdības noteiktajai kārtībai.

Sabiedriskā apspriešana ilgst 30 dienas. Šajā termiņā birģermeistara un birģermeistara palīģu kolēģijai tiek nosūtītas pretenzijas un piezīmes, kuras pievieno apspriešanas noslēģuma protokolam. To sagatavo birģermeistara un birģermeistara palīģu kolēģija 15 dienu laikā pēc sabiedriskās apspriešanas termina beigām.”

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

- ¹² Kā izriet no lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu, prasītājas pamatlietā savās prasībās par 2009. gada rīkojuma atcelšanu ir izvirzījušas *Cour constitutionnelle* [Konstitucionālajā tiesā] tikai vienu pamatu par *CoBAT* 58. un 59. panta neatbilstību Direktīvai 2001/42, jo tajos nav paredzēta vides pārskata sastādīšana [ĪZIP] pilnīgas vai daļējas atcelšanas gadījumā.

- 13 Attiecībā uz atcelšanas procesu prasītājas pamatlietā valsts tiesā apgalvoja, ka pat tad, ja Direktīvas 2001/42 2. panta a) punkts konkrēti attiecoties tikai uz zemes izmantošanas plānu pieņemšanu un grozījumiem, šī direktīva, lai saglabātu tās lietderīgo iedarbību, esot interpretējama tādējādi, ka tā tāpat attiecas uz šo plānu atcelšanu. Šajā gadījumā [ĪZIP] atcelšana mainītu būvatļauju izsniegšanas apstākļus un varētu mainīt atļauju izsniegšanas regulējumu turpmākajiem projektiem.
- 14 Turklāt prasītājas pamatlietā norādīja, ka “plāni un programmas” minētās direktīvas 2. panta a) punkta izpratnē vispārīgi esot tie, kas paredzēti valsts tiesību vai normatīvajos aktos, nevis tikai tie, kas saskaņā ar šiem aktiem ir obligāti jāpieņem. Tās uzskata, ka atcelšanas akta, kura pieņemšana, lai arī tā bija fakultatīva, esot notikusi, izslēgšana no Direktīvas 2001/42 piemērošanas jomas neatbilstu šīs direktīvas mērķiem un lietderīgajai iedarbībai.
- 15 Savukārt *Région de Bruxelles-Capitale* uzskata, ka pats zemes izmantošanas plāns pēc tā atcelšanas vairs nedefinējot normatīvo kontekstu, kurā var tikt atļauta projektu īstenošana konkrētajā teritorijā. Atcelšanas dēļ ĪZIP it īpaši vairs nevarot kvalificēt kā plānu, kas izstrādāts pilsētas un lauku plānošanas jomā Direktīvas 2001/42 izpratnē. Turklāt atbilstoši 2. panta a) punktam šī direktīva neesot piemērojama atcelšanas aktiem, kuri principā ir fakultatīvi.
- 16 Iesniedzējtiesa konstatē, ka ĪZIP izstrādes procesa noteikumi, kas paredz sabiedrisku apspriešanu, dažādu pārvalžu un iestāžu aptaujāšanu, kā arī vides pārskata sagatavošanu, neattiecoties uz šo pašu plānu atcelšanu.
- 17 Konstatējot, ka Direktīvas 2001/42 2. panta a) punkts neattiecas uz plānu atcelšanu, minētā tiesa norāda, ka no šīs direktīvas 3. panta 2. punkta a) apakšpunkta tomēr izrietot, ka vides novērtējums ir jāveic ne tikai valsts aktiem, kuros noteikti teritorijas labiekārtošanas noteikumi, bet arī tiem, kuros noteikti projektu turpmākās attīstības saskaņošanas pamatprincipi. *Région de Bruxelles-Capitale* valdības akts, kas ietilpst labiekārtošanas plānu kopumā, tāpat esot jāpakļauj šim procesam, ja tā vienīgais priekšmets ir plānu atcelšana.
- 18 Turklāt iesniedzējtiesa norāda, ka no Direktīvas 2001/42 izstrādes dokumentiem izriet, ka 2. panta a) punkta otrais ievilkums paredzot minētās direktīvas piemērošanu vienīgi plāniem un programmām, kas ir prasīti saskaņā ar normatīviem vai administratīviem aktiem. Šajā gadījumā ņemot vērā, ka *CoBAT* 40. pantā tiek prasīta ĪZIP pieņemšana katrā *Région de Bruxelles-Capitale* pašvaldībā. Tomēr šajā ziņā starp lietas dalībniekiem pamatlietā pastāvēt viedokļu atšķirības. Turklāt iesniedzējtiesa uzsver, ka atsevišķos gadījumos pašvaldības iestāde varot atteikt ĪZIP izstrādāšanu.
- 19 Ņemot vērā izklāstītās Direktīvas 2001/42 interpretācijas atšķirības, *Cour constitutionnelle* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālos jautājumus:
- “1) Vai Direktīvas 2001/42 [..] 2. panta a) punktā sniegtā “plānu un programmu” definīcija ir jāinterpretē tādējādi, ka tā izslēdz no šīs direktīvas piemērošanas jomas tāda plāna kā [ĪZIP], kāds noteikts [*CoBAT*] 58.–63. pantā, pilnīgas vai daļējas atcelšanas procesu?
- 2) Vai šīs pašas direktīvas 2. panta a) punktā minētais vārds “prasīti” ir jāinterpretē kā tāds, kas no plānu un programmu definīcijas izslēdz tādus plānus, kuri gan ir paredzēti normatīvos aktos, bet kuru pieņemšana nav obligāta, kā, piemēram, [*CoBAT*] 40. pantā paredzētie [ĪZIP]?”

Par prejudiciāliem jautājumiem

Ievada apsvērumi

- 20 Vispirms ir jānorāda, ka Direktīvas 2001/42 galvenais mērķis, kā tas izriet no tās 1. panta, ir pakļaut plānus un programmas, kam var būt būtiska ietekme uz vidi, to sagatavošanas gaitā un pirms to pieņemšanas ietekmes uz vidi novērtējumam (2010. gada 17. jūnija spriedums apvienotajās lietās C-105/09 un C-110/09 *Terre wallonne* un *Inter-Environnement Wallonie*, Krājums, I-5611. lpp., 32. punkts).
- 21 Attiecībā uz gadījumiem, kad Direktīvā 2001/42 šāds vides novērtējums tiek prasīts, tajā ir noteiktas minimālās prasības saistībā ar vides pārskata sagatavošanu, apspriešanas procesa īstenošanu, ietekmes uz vidi novērtējuma ņemšanu vērā, kā arī informācijas sniegšanu par novērtējuma rezultātā pieņemto lēmumu (iepriekš minētais spriedums apvienotajās lietās *Terre wallonne* un *Inter-Environnement Wallonie*, 33. punkts).
- 22 Direktīvas 2001/42 2. pantā, kurā ir izklāstītas definīcijas, uz kurām šajā direktīvā ir paredzētas atsaucis, ir noteikts, ka tā attiecas uz plāniem un programmām, kuri prasīti saskaņā ar normatīviem vai administratīviem aktiem un kuras sagatavo un/vai pieņem valsts, reģionālā vai vietējā līmenī pieņemšanai likumdošanas kārtībā parlamentā vai valdībā, kā arī uz to grozījumiem.
- 23 Iesniedzējtiesa lūdz Tiesu interpretēt minētās direktīvas 2. panta a) punktu attiecībā gan uz atcelšanas akta jēdzienu (pirmais jautājums), gan uz plānu un programmu, “kas prasīti saskaņā ar normatīviem vai administratīviem aktiem”, jēdzienu (otrais jautājums).

Par otro jautājumu

- 24 Uzdodot savu otro jautājumu, kas ir jāizskata vispirms, jo tas attiecas uz pašu plānu un programmu jēdzienu, iesniedzējtiesa jautā Tiesai, vai nosacījums, kas minēts Direktīvas 2001/42 2. panta a) punktā, atbilstoši kuram plāni un programmas, kas ir paredzēti šajā noteikumā, ir tie, kas “prasīti saskaņā ar normatīviem vai administratīviem aktiem”, ir jāinterpretē tādējādi, ka tas ir piemērojams tādiem plāniem un programmām kā zemes izmantošanas plāni pamatlietā, kuri paredzēti valsts tiesību aktos, bet kuru pieņemšana, ko veic kompetenta iestāde, nav obligāta.
- 25 Prasītājas pamatlietā uzskata, ka šī noteikuma vienkārša gramatiskā interpretācija, kas izslēdz no Direktīvas 2001/42 piemērošanas jomas plānus un programmas, kuri ir tikai paredzēti normatīvos vai administratīvos aktos, ietver divkāršu risku nepiemērot zemes izmantošanas plāniem, kas attiecīgajā teritorijā parasti izraisa nopietnas sekas, novērtēšanas procedūru un nenodrošināt minētās direktīvas vienveidīgu piemērošanu dažādās dalībvalstu tiesību sistēmās, ņemot vērā atšķirības, kas pastāv šīs jomas valsts tiesību aktu formulējumā.
- 26 Savukārt Beļģijas, Čehijas un Lielbritānijas valdības uzskata, ka ne tikai no Direktīvas 2001/42 2. panta a) punkta teksta, bet arī no šīs direktīvas izstrādes dokumentiem izriet, ka Savienības likumdevējs nav vēlējies pakļaut ietekmes uz vidi novērtējuma procedūrai, kuru paredz šī direktīva, administratīvus un normatīvus aktus, kas netiek prasīti tiesību normās.
- 27 Eiropas Komisija uzskata, ka, ja iestādes kompetencē ietilpst juridisks pienākums izstrādāt vai pieņemt plānu vai programmu, “prasības” kritērijs 2. panta a) punkta izpratnē ir izpildīts. Tā tas *a priori* būtu to plānu gadījumā, kuri ir jāpieņem *Région de Bruxelles-Capitale*.

- 28 Jāuzskata, ka interpretācija, kuras dēļ no Direktīvas 2001/42 piemērošanas jomas tiek izslēgti visi tādi plāni un programmas, it īpaši zemes izmantošanas plāni, kuru pieņemšanu dažādu valstu tiesībās reglamentē tiesību normas, tikai tā iemesla dēļ, ka tādai pieņemšanai visos gadījumos nepiemīt obligāts raksturs, nav atbalstāma.
- 29 Minēto valdību ierosinātās Direktīvas 2001/42 2. panta a) punkta interpretācijas dēļ nozīmīgi sašaurinātos plānu un programmu, kas paredz dalībvalstu teritorijas labiekārtošanu, ar šo direktīvu ieviestās ietekmes uz vidi pārbaudes apjoms.
- 30 Līdz ar to tāda Direktīvas 2001/42 2. panta a) punkta interpretācija, ievērojami sašaurinot šīs direktīvas piemērošanas jomu, daļēji apdraudētu minētās direktīvas lietderīgo iedarbību, ņemot vērā tās mērķi nodrošināt augstu vides aizsardzības līmeni (šajā ziņā skat. 2011. gada 22. septembra spriedumu lietā C-295/10 *Valčiukienē* u.c., Krājums, I-8819. lpp., 42. punkts). Šāda interpretācija būtu pretrunā minētās direktīvas mērķim ieviest pārbaudes procedūru attiecībā uz aktiem, kuriem var būt būtiska ietekme uz vidi, kuros noteikti zemes izmantošanas kritēriji un kārtība un kuri parasti attiecas uz vairākiem projektiem, kuru īstenošana ir atkarīga no šajos aktos paredzēto normu un procedūru ievērošanas.
- 31 Tātad plāni un programmas, kuru pieņemšana ir reglamentēta valsts tiesību vai normatīvos aktos, kuri nosaka kompetentās iestādes, kam šie plāni un programmas ir jāpieņem, kā arī to izstrādes process ir jāuzskata par “prasītiem” Direktīvas 2001/42 izpratnē un tās piemērošanā līdz ar to jāpakļauj ietekmes uz vidi novērtējumam ar tajā paredzētiem nosacījumiem.
- 32 No iepriekš minētā izriet, ka uz otro jautājumu ir jāatbild, ka plānu un programmu, kas “prasīti saskaņā ar normatīviem vai administratīviem aktiem”, jēdziens, kurš ir paredzēts Direktīvas 2001/42 2. panta a) punktā, ir jāinterpretē tādējādi, ka tas tāpat attiecas uz tādiem īpašiem zemes izmantošanas plāniem, kuri paredzēti valsts tiesiskajā regulējumā pamatlietā.

Par pirmo jautājumu

- 33 Uzdodot savu pirmo jautājumu, *Cour constitutionnelle* jautā, vai plāna vai programmas Direktīvas 2001/42 izpratnē pilnīga vai daļēja atcelšana ir jāpakļauj vides novērtējumam šīs direktīvas 3. panta izpratnē.
- 34 Prasītājas pamatlietā, kā arī Komisija norāda, ka zemes izmantošanas plāna atcelšana rada materiālas un juridiskas sekas, tāpēc atcelšana ir jāuzskata par šī plāna grozījumiem, kas ietilpst Direktīvas 2001/42 piemērošanas jomā.
- 35 Toties Beļģijas un Čehijas valdības uzskata, ka minētā direktīva nav piemērojama plāna atcelšanai, jo, pirmkārt, tā attiecas tikai uz grozījumiem izdarošiem aktiem un, otrkārt, atcelšana nav saistīta ar normatīva konteksta noteikšanu, kurš attiecas uz zemes apsaimniekošanas projektiem, ko ir paredzēts īstenot. Lielbritānijas valdība atbalsta šos apsvērumus tikai attiecībā uz pilnīgas atcelšanas aktiem.
- 36 Kā to jau ir izdarījusi iesniedzējtiesa, šajā ziņā vispirms ir jākonstatē, ka Direktīva 2001/42 tieši attiecas nevis uz atcelšanas aktiem, bet tikai uz plānu un programmas grozošiem aktiem.
- 37 Tomēr, ņemot vērā Direktīvas 2001/42 mērķi nodrošināt augstu vides aizsardzības līmeni, noteikumi, kuros ir noteikta šīs direktīvas piemērošanas joma, tostarp tie, kuros ir izklāstītas direktīvā paredzēto aktu definīcijas, ir jāinterpretē plaši.
- 38 Šajā ziņā nav izslēgts, ka plāna vai programmas pilnīgai vai daļējai atcelšanai var būt būtiska ietekme uz vidi, jo tā var ietvert atbilstošajām teritorijām paredzētā plānojuma grozījumu.
- 39 Atcelšanas akts var radīt būtisku ietekmi uz vidi, jo, kā norāda, pirmkārt, Komisija un, otrkārt, ģenerāladvokāte savu secinājumu 40. un 41. punktā, tāds akts noteikti ietver attiecīgā normatīvā konteksta grozīšanu un līdz ar to maina ietekmi uz vidi, kas attiecīgajā gadījumā tika novērtēta atbilstoši Direktīvā 2001/42 paredzētajai procedūrai.

- 40 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka, ja uzsāk vides pārskata sastādīšanu šīs direktīvas 5. panta 1. punkta izpratnē, dalībvalstīm ir jāņem vērā tostarp informācija par “pašreizējā vides stāvokļa attiecīg[em] aspekt[em] un tā iespējam[o] attīstīb[u], plānu vai programmu neīstenojot”, minētās direktīvas I pielikuma b) punkta izpratnē. Tādējādi, ciktāl plāna vai programmas atcelšana var mainīt atceļamā akta pieņemšanas brīdī izvērtēto vides situāciju, tā ir jāņem vērā, lai pārbaudītu tās iespējamo vēlāko ietekmi uz vidi.
- 41 No tā izriet, ka, ņemot vērā šāda plāna vai šādas programmas atcelšanas aktu raksturojumus un ietekmi, ja tiktu uzskatīts, ka šie akti ir izslēgti no direktīvas piemērošanas jomas, tas būtu pretrunā Savienības likumdevēja izvirzītajiem mērķiem un daļēji apdraudētu Direktīvas 2001/42 lietderīgo iedarbību.
- 42 Savukārt ir jāuzsver, ka principā tā tas nevarētu būt gadījumā, ja atceltais akts iekļautos teritorijas labiekārtošanas aktu hierarhijā, tā kā šie akti paredz pietiekami precīzus zemes izmantošanas noteikumus, tie paši par sevi ir to ietekmes uz vidi novērtējuma priekšmets un var tikt pamatoti uzskatīti, ka intereses, kuru aizsardzība ir Direktīvas 2001/42 mērķis, šajā aspektā ir tikušas pietiekami ņemtas vērā.
- 43 No iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka Direktīvas 2001/42 2. panta a) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tāda zemes izmantošanas plāna pilnīgas vai daļējas atcelšanas process, kāds ir noteikts *CoBAT* 58.–63. pantā, principā ietilpst šīs direktīvas piemērošanas jomā, līdz ar to tas ir pakļauts minētajā direktīvā paredzētajiem noteikumiem par ietekmes uz vidi novērtējumu.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 44 Attiecībā uz pamatlietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto lietas dalībnieku izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (ceturtā palāta) nospriež:

- 1) **plānu un programmu, kas “prasīti saskaņā ar normatīviem vai administratīviem aktiem”, jēdziens, kurš ir paredzēts Parlamenta un Padomes 2001. gada 27. jūnija Direktīvas 2001/42/EK par noteiktu plānu un programmu ietekmes uz vidi novērtējumu 2. panta a) punktā, ir jāinterpretē tādējādi, ka tas tāpat attiecas uz tādiem īpašiem zemes izmantošanas plāniem, kuri paredzēti valsts tiesiskajā regulējumā pamatlietā;**
- 2) **Direktīvas 2001/42 2. panta a) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tāda zemes izmantošanas plāna pilnīgas vai daļējas atcelšanas process, kāds ir noteikts Briseles Teritorijas labiekārtošanas kodeksa, kas grozīts ar 2009. gada 14. maija rīkojumu, 58.–63. pantā, principā ietilpst šīs direktīvas piemērošanas jomā, līdz ar to tas ir pakļauts minētajā direktīvā paredzētajiem noteikumiem par ietekmes uz vidi novērtējumu.**

[Paraksti]